

et eller to Hundredetusinde. Deter dog soleklart, at naar Friensvolds Eier vil faae Mindre ud af denne Fiskegaard, komme vi lettere ud af Aflosningen, hvis vi faae en Fiskerilov. Det kan nok være, at Staten neppe vil kunne afløse Eneretten nu, uden at offre dobbelt saa Meget, som der vil udkræves, efterat en Fiskerilov er givet. Det kan altsaa maaste dog være, at en Fiskerilov kunde faae nogen Betydning. Hvad angaar det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgtreds (Sagd) og forresten ogsaa det ærede Medlem for Københavns 9de Kred (Paulsen), som holde saa stærkt paa at forbyde disse Fiskegaarde, indtil vi faae en Fiskerilov, har jeg den modsatte Mening. Jeg har en temmelig rig Veilighed til at kjende disse Fiskegaarde. Det er disse Fiskegaarde, som have ført til, at Fiskeriet er aldeles ødelagt. Det er jo soleklart, at disse Gaarde, som opfange endogjaa den allermindeste Dngel, maa være ødelæggende. Jeg maa sige, jeg kjender ikke til de Forhold ved Koldingaen; der kan jo være Eiere der, der kunne have større Interesse af at frede om Dnglen. Men jeg maa tilstaa, at de Fiskegaarde, jeg har set, maa absolut efter den Maade, hvorpaa nu Fiskeriet drives, være aldeles ødelæggende. Derfor kunde jeg virkelig ønske, at man fik alle disse Fiskegaarde udryddede, selv om man ikke fik en Fiskerilov. Jeg kan saa meget mere tale i denne Retning, som jeg har haft Del i en Fiskegaard og der har haft rig Veilighed til at se, hvorledes man fisker med disse Indretninger. Jeg kjender godt, hvorledes man fjører Fiskeyngelen hjem læsjevis, men jeg paastaar naturligvis ikke, at det er saaledes alle Steder. Historien fortæller os jo, at der engang fandtes mange Drreder og Helt i næsten alle Aar og mindre Fjorde, som nu ere forsvundne, og det har navnlig sin Grund i, at disse Redstaber forhindrer disse Fiskearter i at trække op, hvor de ville yngle. Man veed jo, at Sagen trækker saa langt op, som den kan. Man begynder med Fiskegaarde lige ved Fjordenes Mundinger og forhindrer saa mange som muligt i at komme op. Der kan jo komme en Stormflod, og man kan da ikke forhindre alle fra at komme op. Nogle komme ogsaa op og lege. Men om man altsaa ikke helt ødelægger Fiskeriet, tror jeg dog, at man har været nær ved det. Jeg deler derfor ikke den Anskuelse, de ærede Medlemmer udtalte.

Sagd: Jeg vil blot berigtige den Misforstaaelse af den ærede sidste Taler, at jeg skulde ønske at bevare den nuværende Tilstand med Fiskegaardene; det er aldeles ikke

Tilfældet. Jeg ønsker tværtimod at fremskynde den endelige Vedtagelse af Fiskeriloven, for at man derigjennem paa den heldigste Maade kan ordne Fiskeriet, ikke alene med Hensyn til Fiskegaardene, men ogsaa for det frie Fiskeri.

Ordføreren (N. S. Larsen): Det er altid en noget betænkkelig Sag at røre ved Fiskerispørgsmaal her i Salen, thi Ingen veed saa, hvilke Dimensioner Diskussionen kan antage, men efter den velvillige Maade, hvorpaa den høitærede Minister har stillet sig til Andragendet angaaende Randersfjord, ser jeg ikke, at der er særlig Opfordring til at forlænge denne Diskussion. Jeg tror ikke, at en Forlængelse af den vil kunne gavne denne Sag, jeg er ikke sikker paa, om den ikke snarere maaste kunde komme til at stade mulige Forhandlinger om en Afløsning af den Eneret, der er tilkjendt Eieren af Friensvold Særegaard. Jeg vil kun tillade mig et Par Bemærkninger til to ærede Medlemmer af Udvalget, hvis Udtalelser have undret mig noget, og da for det Første det ærede Medlem for Thisted (Sagd), som ganske vist ikke i nogen større Grad har deltaget i Udvalgets Forhandlinger om disse Andragender, men som idag har udtalt sig, som om det kunde være Meningen, at vi ikke ønskede dette Spørgsmaal afviklet, førend vi fik en Fiskerilov. Derom har der ikke været Tale i Udvalget. Vi ønske Ministeren opfordret til at undersøge Sagen uden Hensyn til Spørgsmaalet om en ny Fiskerilov. Tilgefaaldt ligger der i Indstillingen noget Hensyn til en ny Høiesteretsprocedure, saaledes som det ærede Medlem for Næstved (Beth) syntes tilbøielig til at mene. Udvalget som saadant vil ikke udtale Noget om, hvorvidt der kunde være Grund for Fiskerne til at prøve en ny Høiesteretslag, men vi opfordre uden Hensyn dertil Ministeren til paa Grundlag af det Foreliggende at overveie Sagen velvillig og gjøre, hvad der mulig og rimelig kan gøres for de mange Fiskere, hvis Erhverv er truet i en saa betænkkelig Grad.

Paulsen: Jeg vil blot værgе mig imod, hvad der laa i en Udtalelse, vi hørte af en æret Taler idag, at jeg skulde ville tale Fiskerieiernes Sagovre i Randers Fjord. Det er saa langt fra min Mening, jeg har troet at ville tale Fiskeriets Sag. Jeg for min Part fastholder, at det forekommer mig at være en høist urigtig Fremgangsmaade at ville ophæve Eneretten til Fiskeriet i Randers Fjord, førend der enten er givet en Fiskerilov, eller — jeg kan godt gjøre et imødetkommende Skridt — er fastsat særegne